

ГЛАВА XX.

ПРѢБЫВАНІЕ ІАКОВЛЕВО У ЛАВАНА.

Кога ся изминали четыринадесять-тѣ години, Іаковъ казалъ Лавану: „Азъ ти служихъ вѣрно; кога доходъ при тебе, твое-то иманіе бѣ не голѣмо; сега ты станъ богатъ. И азъ трѣбѣ да ся грижѣ за дѣца-та си: отпусти мя да си идѣ въ отечество-то.“ Лаванъ, като зналъ, че Іаковъ дѣйствително много содѣйствовалъ да ся умножи иманіе-то му, отговорилъ му ласково: „молю ти ся, остани у мене още нѣколко время; азъ видѣхъ, че мя благослови Богъ, откакъ дойде ты въ дома-тъ ми; опрѣдѣли си самъ платъ за трудове-тъ си.“ Іаковъ си назначилъ платъ всичкы-тѣ пѣстры агнета и козлета, колкото ся родятъ въ стадо-то Лаваново. „Лаванъ ся согласилъ.

Подиръ това Іаковъ останълъ да работи още Лавану и прѣтърпѣвалъ много непріятности. Ако ся загубеше нѣкое добытъче отъ стадо-то, или ако ся раскъсаше отъ дивы звѣрове, Іаковъ былъ принужденъ да плаща за него Лавану. Возъ това Лаванъ нѣколко пѣти прѣмѣнявалъ условіе-то, което бѣ направилъ съ Іакова. Нѣ Богъ былъ покровитель и защитникъ Іакову. Кога Лаванъ назначалъ въ заплатъ Іакову пѣстры-тѣ новорождены агнета и козлета, тогава агнета-та ся раждали всичкы-тѣ пѣстры; а кога, на другъ-тъ годинъ, Лаванъ прѣмѣнявалъ условіе-то и въ дѣлъ на Іакова назначавалъ бѣлы-тѣ агнета, тогава агнета-та ся раждали всичкы-тѣ бѣлы. По тойзи начинъ Іаковъ, мало-помало, разбогатѣлъ, придобылъ голѣмы стада овчи и кози; това му дало возможность да държи много слугы и да накупи множество другъ добытъкъ.